

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară
4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

Flămânzii...

Sibiu, Aug. 1897.

Sunt Român din comitatul Hunedoarei. Eram, pe vremuri, nu așa de mult, candidat de notar în alduitul nostru de comitat, unde suntem mai tot Românii limpezi în el, și alergam și eu pe la cele cancelarii de solgăbirae, de vicșpani, cu rugămintele să-mi dea un post de notar, că-1 merit având calificație eminentă și praxă de ani de zile, și tot ce cere legea! Dar' eram om sêrac și nu mă prea puteam duce «de-acasă» la domni, ear' așa eram primit foarte «rece», foarte cu «neîncredere», și ne-luat în seamă, pentru-că totdeauna era altul, câte-o lindină de viță arpadină, care trebuia ea întâi «mulțumită», ori care putea să meargă pe la domni «de-acasă»...

Și așa eu într'un comitat aproape curat românesc trebuia să-mi sug degetele de pe-o zi pe alta, fără nădejde c'o să ajung la pâne nici după mulți ani încă!

Aflasem însă dela un binevoitor din comitatul Sibiului, că aici, în comitatul Sibiului, tinerii români cu pregătire de notari, nu numai că nu pătesc și așteaptă ca mine, dar' nici nu află destui, câți ar putea primi posturi! Nu-mi venea să cred, dar' am venit, am văzut și am crezut!

Eu nu înțelegem, pentru-că știam că nici comitatul Sibiului nu-i doar' cărmuit de mâni românești, ci precum acolo la noi de mâni străine ungurești, la Sibiu de mâni străine pentru noi, săsești. Și gândeam că așa fiind, Sașii o să-și căpătuiască pe ai lor aici, ca Ungurii pe ungurași pe la noi.

Dar' ce deosebire între om și om, între popor și popor!

Pe când la noi în comitatul Hunedoarei, la ori-ce post de notar, fie cercul cât de curat românesc, aleargă ca muștele flămânde «competenții» unguri

droaie, — pe atunci aici e cu totul altfel:

Aici de unguri nu e vorbă, ear' Sașii și Românii fac, în chip firesc și drept, așa, că la cercul românesc nu compelează nici-odată nici un Sas, și la cele săsești nici-odată nici un Român!

Nici unul nu dorește să tulbure liniștea neamului celuilalt prin prezența sa în mijlocul lui. S'ar simți rău fiecare, i-s'ar părea strêin, netignit.

Foamea și lacomia care la noi în comitatul Hunedoarei și doar' aproape în toate celelalte comitate ardene încă, aici nu sunt singurele îndemnuri și dorințe de a dobândi posturile poporului vecin!

În varmeghia Hunedoarei însă, în zadar vorbești ori pilduești aceste lucruri: bați toaca la urechea... flămândului, care n'are vreme să se ridice cu mintea și la astfel de socotințe mai înalte, mai nobile! El cu iubitul și mult prețuitul seu pânțec flămând să aibă numai ce mânca, apoi mai încolo dă-o 'n foc dreptate, nobleță și toate. P.

Semnele vremii!

«Patrioții» ear' au cuvânt să facă gură acră.

„Narodny Listi” foaie fruntașe cehă din Praga, publică știrea, că un domn de rang înalt, care e și sfetnic al Maiestății Sale Impăratului, fiind primit în audiență de Maiestatea Sa, acum de curând, și venind vorba despre stările din Bohemia, unde Cehii cer cu drept cuvânt ca limba lor cehă să fie pusă pe aceeași treaptă cu cea nemțească, ear' Nemții să împotrivesc, — Maiestatea Sa între altele a zis:

Între marginile unui anumit timp, ofițerul armatei este îndatorat să învețe limba regimentului seu, spre pildă este dator să-și însușească limba română.

Întocmai așa se poate cere dela ofițerul (slujbașul) german din Bohemia, ca, în folosul seu propriu, să învețe limba cehă!..

A auzi astfel de prea înalte declarațiuni dela însuși Maiestatea Sa, și mai știind că și ministrii din giurul seu sunt călăuziți tot de astfel de idei, este pentru asupritele neamuri negermane dincolo, negreșit foarte încuragiat.

Dar' încuragiat trebuie să fie asta și pentru noi nemaghiarii din țerile coroanei ungare, căci cel-ce azi astfel vorbește sfetnicilor sei germani, tot astfel va vorbi ca mâne și sfetnicilor sei maghiari, numai se sosească și aici plinirea vremii, cum în jumătatea de dincolo a Impărăției sosită este!

Foile ungurești se și fac a-i da puțină însemnătate știrea, că o publică cu litere mici în locuri puțin bătătoare la ochi, de fapt câte un ghimpe întră în inima lor decâte-ori cetesc și aud așa ceva, ce se poate socoti ca semn al vremii, că se apropie zia împărțirii dreptății!

Să fim numai noi popoarele nemaghiare voinice, să ne arêtam tari și neînduplecate, și D-zeul părinților nostri ajuta-ne-va ca de pe treptele aceluiași tron să se spună sfetnicilor unguri:

„Întocmai așa se poate cere dela slujbașul ungar din Ardeal, Bănat și Ungaria pe unde locuiesc Românii, ca în folosul lor propriu să învețe limba română!..

Vizita la Petersburg

a președintelui Republicii franceze.

În săptămâna asta Capul statului francez, președintele republicii, a plecat și sosit la Petersburg, pentru a reîntra țarului rusesc vizita pe care acesta a făcut-o toamna trecută la Paris.

Scopul vizitei e, fără îndoială, în cea din urmă a sa cercetare, politic. Sta-

tele mari din mijlocul Europei, în frunte cu Germania, împinse unele spre altele de interese anumite, d. e. Germania cu Italia prin ura comună față de Francezi, Austria prin teama de vecini, mai ales de Rusia, — au format o alianță, o împreunare, ca să se ajutore unele pe altele și la vreme de lipsă să se apere chiar. Așa se vedea Germania cu Austro-Ungaria și Italia la olaltă în «alianța întreită». Franța stătea apoi în apus singură și în două coaste cu doi dușmani (Germanii și Italienii), ear' Rusia tot așa singură la Miază-Noapte și fiecare din ele având pic, cum am zice, pe vecinii din mijloc, cari se puseseră umăr în umăr răzîmându-se de olaltă. Așa apoi e numai firesc ca, bîgând dela o vreme de seamă, că stările lor și și aplicările lor, pornirile lor, samănă foarte mult unele cu altele, să cerce să se și apropie, să-și dea oarecum și ei mâna la olaltă. În scop de a pune temeiul la acest lucru s'a dus Tătucu tuturor Rușilor anul trecut la Paris! Dar', interesant, par'că pe cei din mijloc i-au luat rēcorile vēzēnd că uriașul dela Miază-Noapte se apropie de vecinul din Apus, aprig și el, și nainte de-a veni rēndul ca capul statului Francez să întoarcă vizita Rusului, îi vedem pe cei din mijloc, aruncându-se ei întâi în brațele uriașului, cercetându-l la el acasă și căutând a-i câștiga prietnia, ce și cum ar vrea să-1 îmbrățișeze și roage să nu se dea prea tare la dragoste cu Francezii... Așa pe neașteptate vēzurăm vizita M. Sale Impăratului Germaniei la Petersburg, nainte de venirea Francezului, și fiecare slăvind pe Țarul de nici că s'ar putea mai altfel. Mai ales Impăratul Germaniei i-a făcut Țarului și țerii sale complimente non plus ultra!..

Acum vin totuși Francezii la rēnd și încheie oare-cum șirul înaltelor vizite. Fost'au primiți toți cu mare pompă, și

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

Călugărul.

Călugărul din vechiul schit
O zi la el m'a găzduit,
Și de-ale lumii mi-a vorbit...
Ear' când se plec, l'am întrebat:
»Ce soarte rea te-a îndrumat
»Să cați un loc printre sihaștri?»
El mi-a răspuns: „Doi ochi albaștri!”

Călugărul din vechiul schit
De-un dor ascuns a 'nebunit.
Atunci tovarășii lui buni
Intr'un ospiciu l'au lăsat.
L'am revēzut, l'am întrebat:
»Ce te-a adus printre nebuni?
»Eu te știam printre sihaștri!»
El mi-a răspuns: „Doi ochi albaștri!”
Traian Demetrescu.

Un mic raiu pământesc.

Da, așa ne spune o scriitoare italiană, Julia Maria, că se află pe globul pământesc câteva puncte, niște ostrovuri (insule) mici, în depărtatul Răsărit, pierdute în mijlocul

uriazăi mări dintre Iaponia și Statele-Unite americane, în »Oceanul — pacific».

Puternicele state vecine Iaponia (cu 40 de milioane locuitori), și Statele-Unite, și mai mari, se ceartă tocmai, cu multă îndârjire pentru insulele numite „Havai”, și lumea mare, necunosătoare mai deaproape a lucrului, se miră mult, cum două state așa de mari pot să ajungă până la amenințări pentru câte-va ostrovuri mērunțele, microscopice am putea zice, pierdute în mijlocul oceanului.

Numita scriitoare italiană, arată cuvintele cari ar fi putut împinge nu numai pe americani și japonezi să se certe, ci chiar și pe alții, dacă acești alții ar fi avut cunoștință despre frumșetea acestor insule!

Arhipelagul Havaiic îl alcătuiesc 12 ostrovuri mici, din cari numai opt sunt locuite.

Clima dulce însă și mai ales vegetația (arborii și ierburile) a întrecut tot ce-și poate închipui mintea omenească! Neasemănata frumșete a riulețelor și a munților pitorești, au făcut să i-se dea acestei țerișoare cu drept cuvânt numele de „Mărgăritarul-Pacificului”.

Păsările au aici colori așa de frumoase și felurite, încât s'ar crede că sunt amestecări strălucitoare de safiri, rubini și topaze, cari zboară printre ramurile pomilor vecinic verzil!..

Dar' ce e și mai minunat, e Vulcanul „Mauna Loa”, neadormitul vulcan, vecinic în lucrare, ale cărui uriazăi rēsuflări aruncând nori de fum și foc, fac în fie-care zi să tremure pământul acesta ales! Și pulsațiile, tremurările astea, par așa de plăcute, în cât femeile din Havai nici nu-și pot închipui un loc, care să nu fie zilnic sguduit de cutremur...

Capitala insulelor, Honolulu, e zidită în insula Oalm. Intreaga capitală e acoperită, ascunsă de tușuri de portocali și banani, care acoper fiecare casă.

Casele singuraticilor sunt modele de stil și de gust, dar' mai ales palatul regelui, camera deputaților și banca, sunt de toată mândreța!

Afară de biserici protestante, catolice și păgâne, Honolulu are o biserică strălucită și muzică regală, care e renumită în toată America-de-Nord pentru măestria sa!

Dar' n'a voit să vede, D-zeu, să fie nimic desvērșit pe pământ! Dacă aceste ostroave, frumoase ca fărmecele „ostroave cu flori” din povești, ar fi locuite și de oameni desvērșți precum ele desvērșite sunt, ar fi minunea lumii. Așa însă numai ele în de ele sunt o minune, minune însă pe care locuitorii sei o pângăresc, nestând ei în asemănarea cuvenită cu frumosul pământ ce le-a dat D-zeu.

Acest raiu, această țară a fost menită să dea un popor de leneși, stricați. Bărbații și femeile acolo născute; zise »canace», sunt niște bețive de rēnd, ear' când nu beau să se îmbete, stau împletind cununi, fumând sau jucând cărți.

Locuitorii baștinași ai acestei atât de frumoase insule sunt altfel foarte puțini numeroși.

»Canacele» (femeile de neam de-acolo), sunt de o sensualitate extremă foarte slăbite, așa că mai toți urmașii femeilor măritate cu indigeni, poartă trăsăturile europenilor cari au venit să vadă insulele...

Bărbații canaci sunt bețivi, lași și mincinoși în toată puterea cuvântului, cu toate că legendele, poeziile lor sunt pline de fapte eroice.

Fetele lor să mărită foarte de timpuriu, așa că la 20—25 de ani sunt urite, sunt babel!

Le place însă foarte mult muzica, și anume ori și ce muzică, numai să fie bine executată. Ear' în privința cântecelor și mai ales a glasului, canacii sunt neîntrecuți!

Jocul național al acestui popor este un fel de „danse du ventre.”

Acest joc e atât de imoral, obscen, în cât misionarii s'au vēzut nevoiți să oprească de a mai fi jucat în public.

M. S. Impăratul nostru și al Germaniei, dar, drept spus, primirea ce se face Președintelui republicii franceze, le întrec pe toate în strălucire, în însuflețire, în alaiuri!

Câteva amănunte ce vom lăsa să urmeze, (că pe toate nu le putem cuprinde), vor arăta și ele numai, din destul asta și vor da cetitorilor o idee despre ce s'a făcut acolo.

Cu data de 23 Aug. se telegrafa din Petersburg, ca părere domnitoare în cercurile rusești:

Mâne sosește aici Faure, președintele republicii franceze. Francezii vor fi sigur mulțumiți de acea primire, de care se va împărtași președintele republicii lor.

Statul, societatea și biserica, fac tot ce se poate ca sărbările să reușească cât mai strălucit și oaspeții să se simtă cât se poate de bine!

Uriașa piață dinaintea bisericii stântului Isac, o împodobesc cu atâta strălucire și o vor lumina, cum numai la cea mai mare sărbătoare a Rușilor se obișnuiește, la sfintele Paști!

Ospitalii Ruși nu îngrijesc numai de Președinte, ci vor încerca cu daruri și podoabe și pe cei din giurul lui, ba nici de oficerii și matrozii corăbiilor franceze nu-și vor uita!

Din pricina uriașelor lucrări, de primire prețul muncitorilor e urcat teribil. Impodobitorii trăesc zile de aur în Petersburg! Pe zi se cumpără 18—20.000 de steaguri, în preț de 70—80.000 de ruble! Lampele colorate trec cu miile! Pădurile vecine se jăfuesc fără îndurare de ramurile lor verzi, pentru a fi aduse în oraș spre împodobirea lui!

Orașul va dăruți niște admirabile cupe ciselate dlui Hanotaux, ministrul francez de externe, care însoțește pe președintele, precum și generalului de Boisdeffre și admiralului Gervais.

Fiecare vapor francez va primi o garafă mare cu păhare.

Comandanții corăbiilor vor primi niște vase de argint; fiecare oficer păhare mici, ear' mateloților li-se vor împărți turte, țigări etc. etc.

Pentru a avea o aducere aminte pentru todeauna despre visita președintelui Felix Faure în Rusia, consiliul comunal din Petersburg a hotărât a deschide în Petersburg o stradă cu numele „Faure” și „piața Parisului”.

Pentru marinarii escadrei franceze sosesc din toate unghiurile Rusiei daruri: pachete de ceai, tabac, dulceturi și haine, cu cari

se facă el împotriva stăpânului său; dar' după ce se gândi puțin, își zise că «cu ce drept ia Calipul cu sila lucrurile oamenilor!» Și își puse în gând să facă toate putințioasele, ca să despăgubească pe biata femeie după dreptatea ce i-se cuvenea.

Într-o zi, pe când Hacam își petrecea într'un chiosc chiar în palatul cu pricina, încungurât fiind de toată nobilimea curții lui, văzu că intră cadiul călare pe un măgar și cu un sac în mână.

Hacam, uimit de această vizită ciudată, întrebă pe cadiu ce vrea.

«Ce se vreau, măria-ta? răspuse cadiul; am venit, să te rog și eu ceva în viața mea. Să te rog să-mi dai voe să umplu sacul ăsta, cu pământ, de sub picioarele măriei tale. Mi trebuie pentru leac.»

Hacam îi dete voe, și cadiul umplu sacul, apoi zise earăși: Măria-ta, aratăți bunătatea până însfirșiți; ajuta-mi să ridic sacul pe spinarea măgarului, căci așa cere leacul.

Hacam fiind de altfel om de duch și plăcându-i caraghioslicurile, se hotărî să-l ajute, dar' abia mișcă sacul și îl lăsă jos, rizând și zicând: Nu pot să ridic.

«Stăpâne al credincioșilor, zise atunci cadiul, sacul ăsta care îți-se pare așa de greu, abia o mică părticică din pământul pe care l-ai răpit femeii sărace. Dacă n'ai putut să ridici acest sac, cum ai să duci în spinare tot pământul răpit, când te vei înfățișa înaintea judecătorului din cer?»

Hacam, mișcat până la suflet de judecata cadiului îi întinse mâna ca unui bun prieten, îi mulțumi, îi ceru ietare pentru greșeala făcută, și înapoi îndată femeii, nu numai locul dar' și întregul palat cu toate bogățiile dintr'însul.

(F. p. t.)

C. Frangopolu.

Un croitor rus a mers în însuflețirea lui așa departe, că a rugat pe președintele să-l lase să-și iee măsură, că vrea să-și facă un »frac« fain de suvenire!

Etc. etc.

Se face într'adevăr tot ce-i cu putință ca pretinția între cele două mari puteri, să se întărească tot mai mult, ca mână în mână să tragă mult în cumpănă vorba ce o vor zice în politica europeană!

Adunarea generală a Despărțământului VIII. (Dobra).

Duminecă în 10/22 August c. s'a ținut în Dobra adunarea Despărțământului VIII. a »Asociațiunii transilvane«. Dl. president F. Hosszu dimpreună cu comitetul despărțământului au sosit Duminecă dimineața, și asistând la serviciul divin servit de dl adm. A. Pécuarariu, a deschis ședința la 11 ore a. m., care s'a ținut în biserică.

Amintesc frumoasa vorbire de deschidere a dlui president, prin care arată și explică răul ce-l poate avea un popor în lipsa de cultură și literatură, și a convins pe fiecare despre foloasele culturii și a literaturii, cari sunt cerințe nedispensabile la un popor ce voește să trăească.

Dl adm. al Dobrei A. S. Pécuarariu salută comitetul și publicul, care a primit învitarea de a ține adunarea în Dobra și-l asigură de tot spriginul posibil, din partea poporului acestui cerc.

După cetirea rapoartelor comitetului și cassarului se aleg comisiunile pentru censurarea lor și se efeituesc înscrierile membrilor noi. Dela membrii noi cu cei înscriși până aci de dl cassar: Dr. A. Hosszu s'a încasat 181 fl. 50 cr.

Disertațiuni au intrat, însă prea târziu, dela dl Ioan Muntean, dar' nerăspunzând d-sa la întrebarea, ca să se cetească și în lipsa d-sale, nu s'a cetit.

S'a pus două premii pentru viitor: unul de un galbin de dl Oltean, pentru țeranul sau țeranca, ce se va judeca că a cultivat mai bine grădina de legumi; — al doilea e de 5 fl. dela dl president F. Hosszu, pentru țeranca, care va face cea mai bună pâne.

La invitarea sosită s'a hotărât, ca adunarea generală a despărțământului să se țină în Certejul-de-sus în anul viitor fiind aici în acest an și sfințirea noiei biserici.

Dl president cu obișnuitele-i vorbe frumoase închide ședința, și invită publicul și țerănimea la mica expoziție de țesături și lucruri de mână ale femeii române arangiată cu ocaziunea aceasta.

Această expoziție a fost ca o cunună de flori preste întreaga festivitate. Lucruri frumoase s'au putut vedea și care de care mai fermecătoare. Mai mulți țerani încă au fost la această expoziție a cărei obiecte au fost

expose numai din protopopiatele Dobrei și Iliei. Au fost aproape la o sută de exponente în proporție cu un considerabil număr de obiecte. Două sale mari ale școalei din loc erau pline.

Reuniunea femeilor române a comitatului nostru a depus la dna Maria Pécuarariu, protopopeasă în Ilia 20 fl. ca să-și împartă între țerancele române, cari excelează în lucruri de mână. Acești bani mai amplificați prin contribuiri benevole s'au împărțit în urma juriului presidat de d-na Maria Pécuarariu, la acele țerance cari au avut expuse lucruri mai frumoase, și s'au judecat că sunt mai serece.

Cu împărțiri de astfel de premii, doar' vom putea alunga dela sătenii noștri frica, că dacă vor expune lucruri de acestea vor plăti dare, ci din contră vor primi laudă. Aceste uneltiri încă sunt vicleniile răuvoitorilor neamului nostru, însă tu Române nu le credel!

La banchet încă au participat foarte mulți și nici obișnuitele toasturi n'au lipsit, cari de cari mai cu bună învțătură.

Trebuie să laud reușita bună a concertului împreună cu teatrul de seara, sub conducerea dlui inv. T. Roșu. Un public numeros, între care și străini de alte naționalități au umplut cu desăvârșire pavilionul destul de spațios a dlui Oprean. Corurile mixte au reușit bine, unele au fost repetate. Piesa teatrală „Sărăcie lucie” a fost bine predată, și persoanele toate și-au fost studiat pe deplin rolurile.

În pauză 7 voinici meseriași în haine naționale au jucat »Călușeriul« și »Bătuta« foarte cu tact, și au stîrnit mare plăcere în publicul privitor. Veselia s'a continuat mai departe până-ce zorile de zi ne-au alungat acasă dela această frumoasă petrecere.

Dorim cât de multe astfel de conveniri în părțile noastre.

Delean.

CORESPONDENȚA

18 Aug. în Băița.

Băița, Aug. 1897.

Dle Redactor,

Ziua de 18 August, adică ziua nașterii prea luminatului și înălțatului nostru Impărat Francisc Iosif I, a fost pentru Românii din Băița o zi de mare însemnătate.

Înspre sara de 18 August, și a Schimbării la față a Domnului nostru Isus Christos, turnul bisericii române gr.-or. era frumos luminat. Și corul bisericesc în frunte cu dl preot George Drăgan a cântat înaintea Bisericii Imnul poporal împărătesc. În ziua de 18 August, oamenii nu s'au dus la baie. La cancelaria comunală și la postă și la vre-o câteva case au ridicat steaguri, firește ungurești. Interesant, că pe biserica catolică n'au pus steag, l'au lăsat să-l pună numai în ziua de »St. István«, care se vede că lii mai drag și mai mare.

La biserica română s'a slujit liturgie la care s'au făcut trei inghenuncheri, pentru M. S. Impăratul: ca să-și ajute D-zeu să ocărnuiască încă țeara în pace cu dreptate și sănătos, la mulți ani. Corul bisericesc a cântat Imnul poporal.

„Vede — bine.”

O lămurire.

Sibiul, August 1897.

Pentru lămurirea acelor, pe cari îi privește corespondența d-lui părinte Drăgan din Băița, apărută în Nr. 32 din »Revista Orăștiei«, află cu cale a da următoarele informații:

Răspunsul d-lui Drăgan, e întocmai cu textul citat în corespondența d-sale din »Revista Orăștiei«.

Nu mai puțin adevărat e însă, că noi am primit și o altă corespondență informativă din Băița, și anume dela dl Perian, vice-notar, care ca cunosător al stărilor de lucruri de acolo, între altele ne scrie: Am auzit, că voiți să vă dați succursul la arangierea unui concert aici în Băița; nu vă recomand se veniți; cu atât mai vîrtos nu, căci de curînd s'a arangiat o petrecere, care s'a stîrșit cu un deficit de... (mi-se pare 50 fl.) Oamenii sînt lipsiți și năcăjiți etc. (N'am citat verbal, căci nu am de present corespondența la mine!)

Lucru firesc, că după corespondența aceasta de un conținut descuragiator, noi am abstat cu totul dela planul, de a ne duce.

Că din ce motive și din a cui autorizație ne-a scris numitul domn corespondența din chestie, ne este necunoscut.

Cuvintele mele, adresate d-lui părinte Drăgan, le-am zis privitor la băteni, a căror reprezentant l'am crezut

Lazar Tritean.

Ce face hărnicia!

„Multe pot puțin bun la olaltă!”... De vorba asta trebuie să ne aducem aminte de câte-ori e vorbă despre hărnica „Reuniune română de agricultură din comitatul Sibiiului”.

Reuniunea aceasta condusă de bărbați zeloși, și cari nu numai laude vor să-și atragă, ci roade să arate pe urma lucrării lor, — face an de an lucruri așa de frumoase și folositoare poporului român, că ar putea slugi de oglindă Românilor din toate părțile, și toți să încerce a face ceea-ce ea face.

Afară de tovarășiiile agricole, însoțiri neprețuite folositoare, de cari a întemeiat prin multe sate românești în comitat, cu greutate la început, dar mai târziu tot mai ușor, — ea s'a apucat acum de un lucru mult mai greu și mai mare: să întemeieze prin sate așezăminte „Insoțiri rurare sistem Raiffeisen”, niște bănci mici sătești de foarte mare bine, care fac ca oamenii din sat să se poată ajuta ei în de ei cu împrumuturi bănești, și pe lângă aceea bancă mai lucrează și la îmbunătățirea moravurilor în comună, căci nu dă bani și nu primește în tovarășie decât soți cu purtare bună, cinstită, nepătată.

Prin țeri și la popoare mai înaintate ca la noi, sînt pline satele de astfel de bănci mici sătenești, cari fac cu puțință ca avutul oamenilor din comună să se învertească tot numai între ei, și între ei să rămână.

La noi astea sînt noutăți ca n' povestii! Sașii însă, puținii căji sînt, și-au întemeiat deja în 60 de comune astfel de însoțiri, înțelegînd ei mai de timpuriu însemnătatea lor și vîzînd folositoarele roade ce le aduc în sa ele din Germania unde s'au ivit ele mai întîi și sporit.

»Reuniunea rom. de agricultură« dela Sibiiu a început și ea de doi ani să încerce asta printre Români. Și nu se poate spune că n'a aflat pământ roditor semnîța sămînată de ea! Vorbindu-le oamenilor la adunările ce le ține prin sate, îndemnul a prins, și azi are deja întemeiate 4 astfel de „Insoțiri Raiffeisen” în 4 comune românești din giurul Sibiiului, în Roșia-Săsească, în Apoldulmic, în Mohu și în Aciliu.

În acest din urmă loc e abia o săptămîna decînd s'a întemeiat. În primăvară a ținut acolo adunare generală, a vorbit oamenilor și i-a lăsat să se gîndească asupra celor auzite. Acum ei au rugat comitetul »Reuniunii« să iasă în fața locului să-și povățuiască că vreau să facă și ei.

Și au făcut-o.

Multă cinste se cuvine pentru aceste frumoase isprăviri în folosul poporului dlor Dem. Comșa, președintele Reuniunii și dlui Victor Tordășian, secretarul ei, și comitetului peste tot.

Instrucțiune

pentru împedecarea prăsirii de muște columbace.

Ministrul reg. ung. de agricultură a trimis instrucțiunea de mai jos cătră toate comitatele, ca să fie făcută cunoscută în cercuri cât mai largi. S'a dovedit anume, că muștele columbace (zise și «muștele», care vin une-ori primăvara, alte-ori vara în roiri mari peste ținuturi întregi și potop vitele), nu vin nici din cutare »văgăună din țermurul Murșului«, nici din te miri ce peștere fără fund în care se prăsesc, — precum crede poporul nostru, ci se prăsesc ele de ele în mari cete pe hotarele noastre. Își lasă anume milioanele lor de oue pe sămănăturile tinere de toamnă, pe cari stau până în primăvară când apoi se prăsesc, cresc și o iau în roiri să se jefuiască ținuturi întregi. Pentru împedecarea acestei prăsiri, ministrul dă următoarea instrucțiune și îndrumare:

De vreme-ce muștele columbace, (zise și «de Hessen») au făcut și fac însemnate pagube în multe părți ale țerii, pe lângă susținerea în toată întregimea ei a ordinațiunii mele dată în această privință, — mai dau următoarele îndrumări, întemeiate pe probe și pățanii încercate în Statele Unite din America. Și anume:

Pe hotarele acelor comune ori orașe, unde muștele columbace s'au așezat în măsură mai mare în anul trecut ori în anul de față, trebuie să se facă întrebuințare de așa numitele sămănături înșelătoare!

«Sămănăturile înșelătoare» stau într'aceea, că în fiecare tablă de pământ (unde e comasat, acolo poate fi vorbă de «table»), să samănă îndată după seceriș în cele din urmă zile alui August ori în cele dintîi alui Septembrie, câteva brazde de grâu de toamnă sau orz, spre care scop se poate folosi și cea mai rea sămînță ce avem.

Sămănăturile astea vor răsări, și au menirea, ca muștele columbace să-și pună pe ele prășila (ouăle).

Când apoi mai târziu, mai în toamnă, vine vremea adevăratei sămînări de toamnă,

sau cel mult în ajunul iernei, *arăm de nou local cu aceste sămănături, grijind bine ca verdeața asta să ajungă cu totul tot sub pământ*, ca astfel în primăvară muștele să nu se mai poată prăsi de aci, ci să peară sub pământ

Poftesc drept aceea publicul, pe economi, ca decumva muștele columbace s'au ivit și au băntuit în măsură mare pricinuind mari pagube, pentru împedecarea primejdiei și pentru stăvirea răului, să iee măsuri în asemănare cu mărimea aceluia!

(Solgăbiraele sunt însărcinate cu publicarea acestor îndrumări și supraveghierea ca ele să se și îndeplinească unde e lipsă, făcând apoi raport ministrului).

NOUȚĂȚI

Statutele „Asociației transilvane” cu titlul schimbat, lăsându-se afară din ea cuvântul „transilvană”, au fost în acest chip de nou întărite de guvern. Titlul îi va fi dar' pe viitor: „Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român”.

Chirotesire. În 22 August n. a fost chirotesit întru protopresbiter în biserica din Sibiu-Cetate P. O. dn Vasile Domșa, protopop a. Orăștiei, ear' în ziua precedentă Simion Popoviciu, preot militar în pensiuie, întru protopop.

Păziți poporul de cămătari! O vorbă populară spune, că o nenorocire nici odată nu vine singură. Și e adevărat. Am dori însă din toată inima, ca ea să nu se adeverească și față de iubitul nostru popor în ăstan. Fiind anul de față foarte slab pentru economi, deci o nenorocire pentru el, să-l ferim să nu cadă în o nouă nenorocire ce se ține legată, ca umbra, de cea dintâi: *nenorocirea de-a fi stors de cămătarii fără inimă!* Să povățuim pe cei în strimtoare să nu se îndatoreze pe la Jidovii de prin comune ori din orașe, pentru bucate ori beuturi ori bani împrumut, că acești oameni ai arginților vor folosi strimtoarea poporului spre a-l curat jăful, luându-i camete uriașe, ori zălogindu-i roada anului viitor pentru puțin lucru ce-i dă acum. Asta-i atât de adevărat și întru atât de temut, că însuși ministrul a dat zilele astea o poruncă oficiilor să vegheze să nu se sugă poporul de cămătari fără inimă în vremea asta. Să se ajutare mai bine cu creștini de-ai noștri ori cu *băncile noastre românești*, care vor avea milă de ei și nu-i vor sili prea tare fiind în lipsă.

Comitetul parochial gr.-cat. al Orăștiei s'a ales și constituit Duminecă în 22 August sub președinția M. O. D. Iuliu Rațu. Președinte: dl Iuliu Rațu, protopop. Notar: dl Aurel Mureșan, proto-notar magistratual. Curator I.: dl Nicolae Vlad, apotecar; curator II.: Nicolae Bocoșiu; curator III.: Ioan Mih. Membri ordinari: Dni: Simion Corvin sen., Dr. Stefan Erdélyi, Dr. Remus Dobo, Petru Belei, Ioan Pop, Ioan Ciomașiu și Iosif Budoiu. Membri suplenți: Petru P. Barițiu, Iosif Mih., Simion Corvin jun., Ilie Popa și George Drăgiciu.

Medic cercual. În 21 August n. a. c. s'a ales prin aclamațiune dl Dr. *Romulus Dobo* de medic al cercului Orăștie cu sediul în Orăștie.

Adunarea despărțământului X. a „Asociației transilvane” ținută la 10/22 August în Brad a decurs în ordine, conform programului publicat în Nr. 33 al „R. Or.” Despărțământul acesta, e singurul semn despre interesarea zarandenilor de literatura română și cultura poporului român. Și totuși de abia numeri 2 membri pe vieață, 34 ordinari și 28 ajutamai. În genere interesul ar trebui să fie mai mare față de el. Adunarea prezentă a fost slab cercetată atât de inteligență, cât și popor. Membrul Dr. P. Opiș a disertat despre *„Legătura dintre familie și școală”*, stăruind în deosebi asupra *măsurilor distetice*, menite a întări corpul băieților (elevilor) și a-l face spiritului organ corăspunzător. S'a accentuat necesitatea *aerului curat* în casă și școală, *nutrirea bună, îmbrăcămintea corăspunzătoare, curățenia, desvoltarea celor 5 sensuri* — părțile sufletului și *oțelirea corpului*. Venitul material a fost 134 fl. Public din giur prea puțin. Numai Băița și Criștiorul a dat și de astădată semn de vieață. Asociațiunea cu despărțământele ei ne este un loc prețios de întrunire, — trebuie deci să cercetăm adunările ei!

Dar bisericii din Băița. D-șoara Lucreția Stanca fca mult meritatului parochian și fost episcop a bisericii noastre din Băița Avram Stanca, a donat pe seama bisericii o *mășărită pe prestol* foarte frumoasă cusută cu mătășă și care a costat 25 fl., afară de lucru

care l'a făcut cu mâna proprie. Ne bucurăm văzând că și fca Dlui Stanca are la inimă înfrumșetarea bisericii noastre, întocmai ca și tatăl ei, care a lucrat mult pentru biserică în timpul cât a fost episcop; requirând bisericii frumoasa avere bănească, din contribuiri benevole dela băieși; dând odată comitetului parochial frumoasa sumă de 1500 fl., cari au fost depuși spre fructificare. Mulțumind D-șoarei Lucreția Stanca cât și dlui Avram Stanca pentru acest dar, le dorim fericire. În numele comitetului parochial: George Drăgan, paroch; Lazar Perian, episcop.

Concert aranjiază inteligența rom. din Seliște, Duminecă în 17/29 August a. c. în sala școlii din loc. Inceputul la 7 ore seara. Venitul curat se va alătura fondului menit pentru ajutorarea studenților sëraci. După concert urmează joc. Programa: 1. «Sum soldat român», cor bărbătesc de G. Dima. 2. «Mândruțică de demult», cor mixt de G. Dima. 3. «Vin'o lele», cor bărbătesc de I. Vidu. 4. «Ce faci Ioană», cor mixt de G. Dima. 5. a) «Foaie verde de mohor», cor bărbătesc de T. Popoviciu; b) «Lumea mea», cor bărbătesc de T. Popoviciu. 6. «Fost-ai lele», cor mixt de Musicescu. 7. «Uite mamă», cor bărbătesc de G. Dima. 8. «Stăncuța», cor mixt de Musicescu. 9. «Serenadă», cor bărbătesc de * * * 10. «Toaca», cor mixt de Ionescu.

De toată osânda e vrednică o știre ce o primim din Sebeșul-săseșc. Ni s'impărtășește anume, că un proprietar român de frunte de pe «Valea-Murșului» și-a dat învoirea la căsătoria ficei sale cu un neguțator ungar din Aiud. Ungurul însă a folosit prilejul pentru a despoia pe Româncă de naționalismul seu, și a trebuit să se declare și ea și părinții ei învoiți cu aceea, ca atât ea după căsătorie cât și fiii ce i-ar avea, să se ție de legea reformată! — E foarte condamabil că un părinte român să poate învoi la așa ceva!

Nuntă fără mire. S'a întâmplat Duminecă trecută în Mesentea. Una din cele mai frumoase fete din comună era să se cunune. Să adunase la casa socrilor mari lume multă; mireasa era îmbrăcată alb ca un înger, cu sovonul căzând până jos și flori de mirt împodobindu-o. Să apropia timpul plecării la biserică și mirele nu mai sosea. De-odată vine un om și aduce socrului mare o scrisoare: mirele îi scria că numai așa vine din comuna vecină, dacă îi trimite 800 fl. anticipație din zestre. Părintele fetei avea numai 500 fl. la îndemână. I-le-a trimis îndată împreună cu o scrisoare rugătoare să vie să nu le facă rușine casei! Dar' în curând omul a venit napoi cu scrisoarea, căci «mirele» temându-se că nu-i aduce banii și o să i-se întâmple ceva, își perduse deja urma!.. Mireasa când i-s'a spus nenorocirea a căzut jos amețită de durere și rușine, ear' după-ce au putut-o readuce la sine, și-a sfărțiat toată haina de mireasă, a rupt mirtul de pe ea și l'a aruncat cu scârbă, și a început a vorbi aiurea, sërmana și-a pierdut mințile!

Tinerimea română din Nădlac invită la *Peșterea de vară*, ce se va aranjia la 15/27 August a. c., în sala dela casa comună. Inceputul la 8 ore seara. Venitul curat este destinat pentru un scop filantropic.

Jertfa inimii. O mișcătoare întâmplare a avut loc Marti în Pesta: O fată foarte frumoasă din St.-Polten a venit la un hotel. Să chema *Mudra Hulda*. A întrebat de un pădurar *F. Liedinger*. L'a aflat. Locuia tot acolo. L'a întâlnit. Liedinger o cerceta din când în când, și servitorii au zău că fata vorbește plângând, când el e la dinsa. Marti seara la 8 ciasuri servitorii au auzit o detunătură în odaea fetei. Au spart ușa incuaită. Era târziu: să împușcase în tîmpla dreaptă, avea încă revolverul în mână... Pe masă erau mai multe scrisori adresate rudeniilor. Când au ridicat-o, i-a căzut din sin o fotografie, pe dosul căreia era scris cu cerusa:

«Du kommst mit mir in ewiger Ruhe»... (Tu vii cu mine în repausul de veci). Era fotografia lui Liedinger! Miercuri au înmormântat-o, simplu de tot, în un sciriu negru, pe frumoasa jertfa a inimii sale...

Grevă mare în Budapesta. Intre zidarii din Budapesta a erupt o grevă uriașe. 20.000 de zidari s'au pus în grevă. Duminecă trecută ei au ținut în Budapesta o adunare mare, în care au decis să sisteze munca. În urma acesteia toate lucrările dela noiele clădiri au încetat. Greva a produs tulburări sângeroase. În toate districtele orașului să întâmplă bătăi între greviști și între cei ce urmează munca. Poliția pretutindenea a fost atacată, Stradele sunt adevărat câmp de război. Până acum sunt vre-o două sute de răniți și preste o sută greviști au fost arestați de poliție, însă greva totuși continuă!

Cărți noue.

Un bun abecdar! D-nii inv. I. Moldovan, N. Stetu, I. Groșorean, P. Vancu și N. Boscaiu din Arad și giurul Aradului, au scos de sub tipar săptămâna trecută un *nou abecedar* românesc pentru școalele populare, care este superior doar' tuturor abecadelor de până acum. Este întocmit în chip independent de modelele celor de până aci și așa frumos purcând dela cunoscut la necunoscut, dela simplu la mai greu, că pare foarte ușor de introdus prin el pe copii în cetire și scriere. Costă 20 cr. și se poate avea dela «Tribuna Poporului» în Arad.

D-nii învățători să nu întârzie a face cunoștința noului abecdar. Poate o să le câștige mai curând plăcerea decât cele folosite până acum.

„Manual pentru usul necroscopilor comunali” de Dr. Stefan Erdélyi, Dr. de filosofie, Dr. de medicină, Dr. de Chirurgie, magistru de obstetricie, profesor aprobat de igienă pentru școalele medii, medic al orașului Orăștie, medic al cercului sanitar din Bintișii, și dentist.

Volumul avisat de noi în Nr. 16 al «Revistei» din ăstan, că s'a pus sub tipar, *„Manualul îndreptar pentru „inspectorii de morți”* (necroscopii) de prin comune, — a eșit deja de sub tipar la institutul tipografic „Minerva” din Orăștie.

Cuprinde pe 120 pagine toate îndrumările de cari are lipsă un necroscop comun, și la urmă sunt adause și mustrele în ce chip și după cari forme ținându-se, are necroscopul să-și facă înștiințările și atestatele ce le dă.

Recomandăm cu căldură «inspectorilor de morți» (necroscopilor) români de prin comune, această cărtică, pe care dl Dr. St. Erdélyi, medic ce de 20 de ani stă în serviciu public, având mereu de lucru cu necroscopii comunali, și ca atare cunoscându-le toate trebuințele, a întocmit-o așa ca ei să afe în ea îndrumare la ori-ce lucru ce ar dori să-și știe pentru slujba lor. Costă 2 coroane și se poate primi dela autor în Orăștie.

AMICIȚIE — DISTRACTIE

Lui Riga... Salut din patrie! Credeam că aflu liniște. Amară înșelare! Eri m'am întâlnit cu Ea... Da! Am stat față în față cu aceea, pe care de ani de zile o jecam, înmormântată fiind în inima mea. După despărțire am alergat acasă, am scos poza „frumoasei necunoscute din orașul colos de peste mări și țeri. Mi s'a părut că seamănă cu N... În cap imi vuia ca vijelul unei cascade ce se prăvăle de pe o stâncă înaltă. Mă gândesc de ce nu-s acum cu Tine? M'ai mângăia cu... stropii Tei!..

Nemo.

„Das treue Herz, das trostlos sich verzehrt Und still bescheiden nie gewagt, zu sprechen“ —

Schiller...

Verrieth mein blasses Angesicht Dir nicht mein Liebeswehe? Und willst du, dass der stolze Mund Das Bettelwort gestehe?

O, dieser Mund ist viel zu stolz Und kann nur küssen und scherzen; Er spräche vielleicht ein höhnisches Wort, Während ich sterbe vor Schmerzen.

Heine.

Lui Amicus II. Steaua victii tale când se unește cu luceafărul? Marșul e cătră — sfârșite! — Hoch.

FEL DE FEL

Îmbrățișate în Dunăre. Ce mai noutate! Două fete s'or fi scaldat în Dunăre și s'au îmbrățișat rizătoare, jucându-se, poate gândi cineva. Dar' nu de asta e vorba, ci de ceva cu totul tot mai trist. În 17 Aug. spre seară lume multă să primbla pe «corzo» pe malul Dunării, în Pesta. Două domnișoare bine îmbrăcate, tinere și frumoase, umblau singurate și triste printre lume, că nu să afla cine să le însoțească. De-odată ele s'au pogorit pe țermul de jos, pentru încărcare, a Dunării. Aci au stat câtăva vreme la lumina electrică a lampelor, și au plâns, apoi cei de sus de pe țerm, spre marea lor spaimă, le-au văzut îmbrățișându-se nervos, desnădăduit una pe alta și sărutându-se cu lacrimi în ochi, și de-odată, îmbrățișate, ele s'au aruncat amândouă în prăpastia valurilor apei, și nu le-a văzut mai mult nimenea!.. O spaimă a cutremurat pe cei de pe țermi. Au alergat după poliști și ajutor, dar' era prea târziu: numai o pălărie de pae cu petele negre au mai putut afla, pe ele însă mai mult nul Fetele sămănu tare una cu alta. Poate erau surori și amarul vieții le-a împins în brațele morții. Și să ține judecând după îmbrăcămintea lor, că erau fete din casă înaltă, nu de rând

— Ce-i cu tine frate? Pe zi ce merge îți e nasul tot mai roșu.

— De asta, vezi, mă mir și eu, că pe credință, eu tot numai vin alb beau.

POSTA REDACȚIEI.

D-lui N. S. în H. Opol: „Școalele românești bănățene în secolul XVIII” se află numai la dl Iuliu Vuia în B.-Com'loș.

D-lui I. S. în M. Ideile depuse în articol ar trebui prelucrate mai pe larg, doar' în mai mulți articoli, și atunci ar eși bine. Așa însă prea sunt îngrămădite la un loc și nesistemate, aproape fără legătură. Binevoește a încerca.

Pentru redacție responsabil: Petru P. Barițiu.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului tipografic „Minerva”, societate pe acții în Orăștie sunt prin aceasta invitați în sensul §-lui 18 al statutelor la a

VII-a adunare generală ordinară,

care se va ținea în Orăștie la 30 Septembrie 1897 st. n. la 3 ore p. m. în localul institutului (Strada Berăriei) eventual la 15 Octombrie a. c. la casă să nu fie întrunit numărul acționarilor, sau lipsind reprezentarea voturilor la adunarea din 30 Septembrie a. c., recerute conform §-lui 24 din statutele societății.

Obiectele puse la ordinea zilei sunt:

1. Raportul direcțiunii despre activitatea institutului și despre rezultatul gestiunii anului din urmă.
2. Raportul comitetului de supraveghere.
3. Decisiunea asupra compturilor anuale.
4. Decisiunea asupra profitului curat.
5. Fixarea prețului marcelor de prezență.
6. Alegerea alor 3 membri în direcțiune.
7. Alegerea comitetului de supraveghere.
8. Exmiterea alor doi acționari pentru verificarea procesului verbal, luat în adunarea generală.
9. Eventuale propuneri făcute în sensul §-lui 28 din statutele societății.

Orăștie, în 30 August 1897 st. n.

(257) 1—1

Direcțiunea.

În atențiunea părinților!

Cu ocaziunea începerii școalelor subscrisul fac cunoscut părinților din giur, cari doresc ca copiii lor în timpul umblării la școală să-și însușească și creștere bună și limba maghiară sau germană, că sunt aplicat a primi 3—4 băeți sau fete din familii bune.

Observ, că în partea aceasta a orașului sunt mulți copii, cari umblă la școală și că școalele nu sunt departe de aici.

ALBERT RIEBEL,

(256) 1—1

comerciant în Orăștie.

CONVOCARE.

Subscriitorii acțiilor institutului de credit și de economii „Zlăgneana” societate pe acții în Zlatna, să invită prin aceasta în virtutea §. 154 al l. c. la

Adunarea generală constituantă,

care se va ține în Zlatna, Sâmbătă la 30 August v. (11 Septembrie n.) 1897, înainte de amiază la 10 ore, în localul școlii greco-orientale.

O B I E C T E L E :

1. Raportul fondatorilor.
2. Constatarea subscrierii capitalului social.
3. Stabilirea statutelor societății.
4. Constituirea societății cu capital social 50.000 coroane (25.000 fl. v. a.)
5. Alegerea direcțiunii și a celorlalți funcționari.
6. Alegerea comitetului de supraveghere.
7. Absolvarea fondatorilor de responsabilitatea normată în §. 152 al legii comerciale.

În sensul §. 155 al legii comerciale, fiecare acție subscrisă dă un vot, mai mult de 10 voturi însă nime nu poate exercita, ear' subscriitorii pot participa la adunare sau în persoană sau prin plenipotențiați, cari încă trebuie să fie acționari.

(250) 1—3

Din ședința fondatorilor societății pe acții „Zlăgneana”, ținută la Zlatna în 9/21 August 1897.

Petru Popovici m. p., Emmanuel Beșă m. p., președinte. secretar.

(255) DE 1—1
ÎNGHIRIAȚ.

O casă ce se află în piața *Dobrei*, constatătoare din *patru încăperi*:

1 magazin, 2 podrumuri.

Este corespunzătoare pentru prăvălie sau crișmă.

Licitațiunea se va ține în 5 Sept. n. a. e.

Dobra, în August 1897.

Aron Muntean.

Sz. 7084—1897 (253) 1—1
bvghető

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhirrre teszi, hogy a hátszegi kir. jbiroság 1897. évi 6806 számú végzése következtében Bontescu Mihály ügyvéd által képviselt Popovics Bucur javára Rozinszky László ellen 592 frt 39 kr. s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 1200 frt becsült lóvakból álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a hátszegi kir. jbiroságnak 7084/897 sz. végzése folytán 592 frt 39 kr. törke követelés, ennek 1897. évi február hó 4. napjától járó 5% kamatai és eddigi összesen 46 frt-ban biróilag már megállapított költségek erejéig Demsuson, Rozinszky László házánál leendő eszközzésére **1897. évi szeptember hó 4. napjának délelőtt 9 órája** határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintet ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108 §-a értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Hátszegen, 1897. évi aug. hó 23.
Baló Ödön, birói kikülot.

Sz. 524—1897. (249) 1—1
tkkvi.

Arverési hirdetmény.

A hátszegi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság a naláczvádi gör. keleti egyház, Bontescu Mihály ügyvéd által képviselt végrehajtónak Szelesán János (k. n. Nyegueszk Juliska) naláczvádi lakos végrehajtást szenvedő elleni ügyében közhirrre teszi, hogy végrehajtónak 93 frt törke, ennek 1874. évi május hó 5-ik napjától járó 6% kamatai 18 frt 77 kr. eddigi megállapított per és végrehajtási valamint a jelenlegi 8 frt és a még felmerülő költségek iránti követelésének kielégítése végett valamint a csattakozott kir. kincstárnak a 42 sz. tjkben bekebelezett 77 frt 37 kr. és jár. kielégítése végett Szelesán János (kinek neje Nyegueszk Juliska) végrehajtást szenvedőnek a dévai kir. törvényszék (hátszegi kir. jbiroság) területéhez tartazó Naláczvád községi 24 számú tjkben A † 1 rend számú ingatlanbóli épület tulajdoni és térhazivnévezeti jogát, a naláczvádi 25 sz. tjkben A † 2—6 rend számú ingatlanbóli 1/3 részt tevő jutalékot és a naláczvádi 42 sz. tjkben A † 1—7 rend szám alatt egész ingatlanait rendszámmonkénti részletekben, az egyidejűleg kibocsátott árverési feltételekben részletezett összesen 528 frtot tevő kikiáltási árban az **1897. évi szeptember hó 13-ik napján d. e. 10 órakor** Naláczvád községének előjárója házánál megtartandó nyilvános árverésen leg-többet ígérőnek esetleg a kikiáltási áron alul is elfogja adatni.

Árverezni szándékozók tartóznak bánat pénzül az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak előzetes birói letétbe helyezését tanusító szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételár fele részét az árverés jogerőre emelkedése napjától számítandó 30 nap alatt, a másik tele részét ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt az árverés napjától járó 6%

kamataival, szabályszerű letéti kérvény mellett a hátszegi kir. adóhivatal mint birói letéti pénztárhoz befizetni. A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

A kir. jbiroság mint tkkvi hatóság.
Hátszegen, 1897. évi június hó 14-én.
Savu, kir. albiró.

Sz. 1089—1897 (252) 1—1
bvghető

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhirrre teszi, hogy a dévai kir. járásbiróságnak 1896. évi 9687 számú végzése tolytán Dr. Böck Arnold szászvárosi ügyvéd által képviselt Lozsád és Vidéke községi hitelszövetkezet végrehajtató javára Solea Aron és Okolisan Aron végrehajtást szenvedettek ellen 100 frt törke és járuléka erejéig elrendelt 1896. évi november hó 25 napján foganatosított kielégítési végrehajtás alkalmával biróilag le- és felülfoglalt és 414 frt becsült gabona, takarmány, cseplögép, egy rosta, egy ló utani szekér, egy ló és két ökörből álló ingóságok a 100 frt törke ennek 1896. június hó 9-től járó 6% kamata és eddig összesen 68 frt 43 krt tevő költségeknek felhajtására a korábbi és későbbi foglatatok javára is nyilvános árverés utján eladotnak.

Mely árverésnek a dévai kir. jbnak 7095/1897 sz. kiküldését rendelő végzés folytán a helyszinén, vagyis Tompán alpererek házánál leendő eszközzésére **1897. év szeptember hó 2-ik napjának délelőtt 8 órája** határidőül kitzetetik és ahhoz venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintet ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladotni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Déván, 1897. évi aug. hó 17.
Rubner Antal,
kir. bir. végrehajtó.

Sz. 3910—1896. (254) 1—1
tkkvi.

Arverési hirdetmény.

A hátszegi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság Armean Ioszf alsószáláspataki lakos, Bontescu Mihály ügyvéd által képviselt végrehajtónak Ssakács Jozsof a száláspataki lakos végrehajtást szenvedő elleni ügyében közhirrre teszi, hogy végrehajtónak 25 frt törke, ennek 1889. évi február hó 17-ik napjától járó 6% kamata 9 frt 29 kr. eddigi megállapított per és végrehajtási valamint a jelenlegi 9 frt 50 kr. és a még felmerülő költségek iránti követelésének kielégítése végett Szakács Jozsof végrehajtást szenvedőnek a dévai kir. törvényszék (puji kir. járásbiróság) területéhez tartazó Alsószálláspatak községi 289 számú tjkben A † 1—3 rend számú egész ingatlanokat és az alsószálláspataki 2 sz. tjkben A † 3—5, 9 és 10 rend számú ingatlanokból 1/4 rész illetőségét rendszámmonkénti részletekben az egyidejűleg kibocsátott árverési feltételekben részletezett összesen 437 frtot levő kikiáltási árban az **1897. évi október hó 30-ik napján d. e. 10 órakor** alsószálláspatak községének előjárója házánál megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek esetleg a kikiáltási áron alul is el fogja adatni.

Árverezni szándékozók tartóznak bánat pénzül az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak előzetes birói letétbe helyezését tanusító szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételár fele részét az árverés jogerőre emelkedése napjától számítandó 30 nap alatt, a másik fele részét ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt, az árverés napjától járó 6% kamataival szabályszerű letéti kérvény mellett a hátszegi kir. adóhivatal mint birói letéti pénztárhoz befizetni. A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

A kir. jbiroság mint tkkvi hatóság.
Hátszegen, 1897. június hó 22-én
Savu, kir. albiró.

„Asociațiunea de Consum în Faget“.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai «Asociațiunei de Consum în Faget», sânt prin aceasta invitați în sensul §-lui 25 din statutele asociațiunei la

I-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Faget la 10 Septembrie st. n. 1897. după amiazi la 2 1/2 ore în localul asociațiunei.

Obiectele puse la ordinea zilei sânt:

- Raportul direcțiunei despre activitatea asociațiunei și despre rezultatul gestiunei anului I.
- Raportul comitetului de supraveghiare.
- Decisiunea compturilor anuale și darea absoluturului.
- Decisiunea asupra împărțirii profitului curat realizat în I-ul an de gestiune.
- Alegerea a 2 membri în direcțiune.
- Alegerea comitetului de supraveghiare, conform §-lui 47 din statutele asociațiunei.
- Fixarea marcelor de prezență membrilor în direcțiune și comitetului de supraveghiare.
- Schimbarrea firmei în societate pe acțiuni și modificarea statutelor.
- Inmulțirea capitalului social.
- Eventuale propuneri făcute în sensul §-lui 37 lit. i) din statutele asociațiunei.
- Exmiterea alor doi acționari pentru verificarea procesului verbal luat în adunarea generală.

Faget, în 21 August 1897.

Direcțiunea.

Active.

	fl.	cr.
Cassa în numărar	1.124	70
Inventarul Marfei	40.090	05
Casele Asociațiunei	17.186	—
Spese de fondare . . 1739 fl. 21 cr.		
după amortisare de 20% 347 fl. 84 cr.	1.391	37
Mobilier 5557 fl. 88 cr.		
după amortisare de 10% 555 fl. 79 cr.	5.002	09
Debitori	11.888	09
	76.682	30

Contul Bilanț.

	fl.	cr.
Capital social	21.530	—
Conto-Curent	27.534	87
Creditori	22.218	59
Profit curat	5.398	84
	76.682	30

Esite.

Contul Profitului și al Perderilor.

Întrate

	fl.	cr.
Interese de Conto-Curent	2.327	91
Chirie	12	—
Contribuțiune	291	76
Salariu	7.354	01
Spese	1.693	54
Porto	136	11
Amortisare:		
din spelele de fondare 347 fl. 84 cr.		
din Mobiliar 555 fl. 79 cr.	903	63
Profit curat	5.398	84
	18.117	80

	fl.	cr.
Venit dela Marfă		
Beuturi spirțuoase	18.117	80
Trafică și Timbre		
	18.117	80

Faget, la 30 Iunie 1897.

Toma F. Haneșiu m. p.,
director executiv.

Sebastian Olariu m. p.,
președinte.

Fabiu Dobrean m. p.,
conducător comercial.

Victor Onițiu m. p.,
comptabil.

MEMBRI IN DIRECȚIUNE:

Alecsandru Icelosan m. p. George Giura m. p. Ion Blidariu m. p. Inocențiu Bogdan m. p. Diomisiu Feneș m. p.

Bilanțul, Contul profitului și al Perderilor de față examinându-l conform legilor și statutelor l-am aflat exact și cărțile purtate în bună regulă.

Faget, la 21 August 1897.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIARE:

Dumitru Iosoff m. p.,
președinte.

Laurențiu Barzu m. p.

Ioan Micu m. p.

Vasile Nicorescu m. p.,
notar.

(251) 1—1